

дѣте Єгипетски-тѣ идолы, а Єгипетъ въ свето-то писаніе винаги значи грѣховнѣ тѣмъ.

„Старецъ-а споредъ дене, кой-то нѣкогиси даде на Синайскѣ-тѣ горѣ законъ Мойсей, днесъ сѧ ава-ва като дѣте,“ пѣвцъ пѣвцы-тѣ, „и кой-то е на-правилъ законъ-а, самъ-си го исполнава, и споредъ законъ-а приноса сѧ въ църквѣ-тѣ и дака сѧ на старецъ-а, кой-то радостно вика: сега отпушашъ съ мира слѹгъ-тѣ си, Господи, споредъ рѣчъ-тѣ си, защо-то видѣхъ мои-тѣ очи твои-то спасеніе.“ и пр.

„Старецъ споредъ дене ради насъ е дѣте спо-редъ тѣло, кого-то носиже херувими и пѣвци се-рафими, сега като на престолъ сѣди на рѣцѣ-тѣ на старецъ-а, и прѣима на даръ отъ Йосифа два Голуба — пречистѣ-тѣ църкви и извранны-тѣ азычници.“

„Сионе, украси клащъ-тѣ си, дочакай царя Хри-ста, поздрави Марію, коа-то е небесна врата; облакъ е на скѣтлость-та дѣва, коа-то носи оно-гова, кой-то сѧ въ родила преди денница, и кого-то като зе Симеона отъ неї, ава-ва, че е Госпо-даръ на животъ-а и смърть-та, и тай и спаситель на сѣѧ-а.“

И глѣдай! какво въ тѣзи сладки пѣсни не-винно говори кратко-то дѣте: „не държи старецъ-а мене, но азъ него, защо-то той ма моли за опро-шеніе.“

Приготованіе-то за празникъ-а благовѣще-ніе а и самый-а празника исполнила съ църквата съ най дълбоко размышленіе, защо-то тогава сѧ